

ద్వి ప ద

పెళ్ళినాటికి కుర్రవాడు చూడబోతే అన్నిదాలా
మాంచి నదరుగా ఉన్నాడు. పెళ్ళిపీటలమీద సరసను
కూర్చుంటే పిల్లా పిల్లవాడూ, చిలకా గోరింకా మల్లే కను
ముద్దుగా ఉన్నారు : కాని,- పానుపు వేసినప్పుడు... ప్రపంచం
తలక్రిందులైంది : తెల్లవార్లు పెళ్ళికొడుకు- బెల్లంకొట్టిన
రాయి !-

-సినలుగా - అంతే !-

ఈ మగత, పిల్లది యీడేరినప్పుడు.. సంబరాల్లోనే
పిల్ల తరపువారు, చూచాయగా పొడగట్టారు : ఆ మూడు
రోజులూ, రోజుకో రకం పూలమంటపం కట్టించి, పిల్లదానికి,
రోజుకో రకం వేషం వేసి,- ఊరూ నాడూ ఏకమై ఉత్సవం

చేస్తే- వచ్చిన పెళ్ళికొడుకు,- ఏరోజు కారోజు రెపరెపలాడి
 పోవడానికి బదులు - బెదిరినట్లు,- చిరాకుపడ్డట్లు,- పరధ్యా
 నంగా ఉన్నట్లు,- నావాసంకొద్దీ,- పిల్లదాని అన్నగారు,-
 వెంటనే కనిపెట్టేశాడు : కాని,- పరాచకమాడితే, బయట
 పడక పోతాడా అనుకుని-

‘ఏం బావా ! - నా చెల్లెలని చెప్పకోవడం కాదు
 కాని, - పిల్ల - అధిక - చక్కందయ్యా!-’ అని కదలేశాడు:
 పెళ్ళికొడుకు మొగం తిప్పేసుకున్నాడు : గావమరది, మళ్ళీ
 అందుకుని, -

- ‘ఏదో, మా చేతనైన వేషాలు మేం వేయించాము:
 నీ చేతుల్లో పడ్డాక ఎల్లా తయారుచేస్తావో - సినిమా ప్రతికల్లో
 బొమ్మలు చూచుకునే శృంగార పురుషుడివి-’ ఇలా కవ్విం
 చాడు : పెళ్ళికొడుకు గండుచీమ కుట్టినట్టు మానంగా
 విలవిల్లాడాడు :

- పేరంటానికి వచ్చిన పడుచులూ, పిలువని పేరం
 టంగా తొంగిచూసిన ఉడుకుమోతులూ, - అలా కళ్ళప్ప
 గించి పిల్లదాన్ని చూశారే ! - ఈ వీరుడు పిల్లది ఎక్కడ
 కళ్ళబడుతుందో అని, ఉన్న నాలుగునాళ్ళూ తప్పించుకు
 తిరిగాడే ! -

‘బిడియమేమో!’ అనుకుంది పిల్లతల్లి.

‘కొందరి తత్వమే అంతేమో!’ అనుకున్నాడు-తండ్రి!
 నవ్వులాటకు ఆప్రమేయం వచ్చినా,- పెళ్ళికూతురికి ఉక్రోశం
 వచ్చి పారిపోయింది :

రంగవల్లి ~~~~~

సరే! ఆరోజుల్లో అయిందేదో అయిపోయింది! కాని,-
తీరా, యిప్పు డిదేమిటి?!

మమనాడు ఉదయం,- పిల్లదాన్ని తడవిచూసిన ముస
లమ్మలు, రవంత మూతి విరుచుకున్నారు : మరోనాడు,-
ఇదేమా అని ఆలోచనలో పడ్డారు : ఇక, మూడోనిద్రకూడా
అయిపోయిన తరువాత,- 'అయ్యో రాతా!-' అని ముక్కు-
మీద వేలేసుకున్నారు: పిల్లవాడు చూడబోతే పోతబొమ్మల్లే
ఉన్నాడే!- అబ్బ వంక,- అమ్మవంక ఎటు చూచినా,-ఆరెండు
వంగసాల్లో ఏవక్కరికి,-యిలాటి అవకరం లేదే-ఇతగాడికై నా
ఇలాటి వంకర ఉందని,- గిట్టనిపాళ్లైనా అనకవాయిరే,-
ఈడూ - జోడు పిల్లలందరూ,- గంతకు తగిన బొంతతో,
నిక్షేపంగా కాపరాలు చేసుకుంటూండిరే- ఈ చిన్నదానిగీతే
ఇలా కావాలా?!

ఇలాటి అచ్చట,- సర్వసాధారణంగా, ఇరుగు పొరుగు
వారందరికీ, మా చెడ్డముచ్చట-కాని, యింట్లోవాళ్లతో బాటు,
అటూ ఇటూ మెసలే ఆసెమ్మలూ,- ఓసెమ్మలూ. అందరూ
ఉసూరుమని పోయినారు :

పిల్ల తల్లి,- ఏడుకొండలవాడికే మొక్కుకున్నంత
బిగలాగా, కన్నతండ్రిదగ్గర మొరబెట్టుకుంది : తండ్రి,-
యిది తాను ఆలోచించవలసిన విషయం కాదన్నట్టు, కొడుకు
మీదికి శ్రోసేశాడు : కొడుకు, యీ తలవంపు యావతూ
తనదే అన్నట్టు మండిపడి, - ఒక్క బళ్లో యిన్నేళ్ళూ తనతో
బాటు చదువుకున్నవాడు, - చివరకు యిలా పరువు తీసేస్తాడా

అని, పట్టుకు తన్నబోయినంత ఉమ్మలికంకో, - బావ
మరిదిని, - బందరు రాదారిమీద బస్సుఉపిసట్టు ఉపేశాడు :

‘ఎందుకురా కోపం ?’

జవాబు - ‘నా కెందుకురా కోపం -?’

‘తేకపోతే - ఇదేమిటి ?-’

‘ఇదేమిటంటే - ఏమిటి ?’

‘ఎందుకు చేసుకున్నావ్ - పెళ్లి ?’

‘కట్నంకోసం ?’

—శోభనపు పెండ్లికొడుకు గూబ ఎగిరిపోయింది : ఆ
విసురుకు, - యింట్లోవాళ్లందరూ : - ఏమిటంటే ఏమిటనుకునే
గందరగోళంగా, - ‘ఏదో మా యిద్దరి సరసం!’ అని, బావ
మరది వెంటనే సర్దిచెప్పాడు : పెళ్లికొడుకు, - అంతకన్న
మరేమీ విశేషం లేదన్నట్టు - సుతారంగా, చేతనైనట్టు
చిరునవ్వు నవ్వుడానికి యత్నించి, అక్కడనుంచి తప్పు
కున్నాడు.

మళ్ళీ, - మరో గదిలో, బావమరదు లిద్దరూ తార
సిల్లారు : పెళ్లికొడుకును జర్మన్ యుద్ధఖైదీకిమళ్ళీ నిలవేసి, -
బావమరది మరో విడత, - మాటలతో గూబకదలేయడం
ప్రారంభించాడు -

‘ఒరేయ్ - బావా! - బైబిల్ పాఠ నిబంధనలో
యాకోబు, రెండేడు పథాలుగేళ్లు, పెళ్లంకోసం గొర్రెలు
కాచాడు : అప్పటికే యిప్పటికీ ఎంత తేడాఉందో చూశావా!
కావాలని కాళ్ళుకడిగి, పిలిచి పిల్లనిస్తే - ఎందుకోయ్ యీ

రంగవల్లి ~~~~~

నీలుగు? - రొక్కం పుచ్చుకోడంవరకేనా నీ ప్రయోజకత్వం?...

పెళ్లికొడుకు దేనికీ జవాబు చెప్పలేదు - పిల్లను నెంటతీసుకుని, - స్వగ్రామం వెళ్లిపోయినాడు :

అక్కడా పిల్లదాని అత్తగారు, - పానుపు వేయించింది : సక్కనిండా మల్లెలు చల్లించింది : పిల్లను ఇనుమిక్కిలిగా ముస్తాబుచేసి, - ముత్తైనువలందరిచేతా పాటలు పాడించింది : వేడుకలన్నీ త్వరగా తెమల్చి, - గదితలుపులు వేయించింది : రాత్రికి అటుకేసి, పిట్టపోకుండా కట్టుదిట్టం చేసింది :

పెళ్లికొడుకు, - పాయసంలో తనవాటా ఆప్యాయనంగా ఆరగించాడు : ఆకూ, వక్కా అందిపుచ్చుకున్నాడు - కాని, - ఆనాటికీ అంతే !-

అంతేనా ?-

పదిగంటల ప్రాద్దోయింది : ఇరుగు పొరుగూ, - కొంచెం కుడి ఎడంగా మాటుమణింది. పిల్లది, రమారమి గంటసేపటినుంచీ, - కిటికీదగ్గర అలాగే నిల్చుండేది :- ఇక నిలుచోలేకపోయింది : ఆపశాచే, - అటు ఓరగా చూసింది : పెళ్లికొడుకు పుస్తకమల్లై పడుకుని ఉన్నాడు :-

చరచగ వెళ్లి జబ్బుపట్టుకుని ఊపింది : నిదుర లేపింది:- మేలుకున్న మగవాడు ఉలికిపడి లేచికూర్చుని, పిల్లదానివంక చూసి, కన్ను తెరవలేకపోయినాడు : పిల్లది, పానుపుమీద సరసకు జరిగింది :

'నిదా ?

'భద్రదా ?

'అ త్తవారింటచేసిన హములు చాలుగాని, - పుట్టింట్లైనా బుద్ధి తెచ్చుకోండి ! -'

పెళ్ళికొడుకు కొంచెం కోపంగా కన్ను తెరిచాడు -

'మీకు కోపంవస్తే - నే నూరుకోను :-

నాకు కోపం తెప్పిస్తే - మావాళ్ళు ఊరుకోరు -

పశానంగా ఉంటే యిచ్చిన దేవత లూరుకోరు :

చనవు చేతగాకపోతే మానె - కవ్వించినా చేయిచేసుకో గం ? -'

పెళ్ళికొడుకు బుద్ధుడల్లె అలాగే కూర్చున్నాడు :

'పెళ్ళిచూపులకని వచ్చి, - ముక్కా మొగం ఎరుగనిదాన్ని కళ్ళతో పలుకరించారు :

పలువరుస కనబడకుండానే, - మనసుతోనే మనసైందని నాకే తెలిసేట్టు చెప్పారు !

పెళ్ళిలో మనవాళ్ళు తీయించిన ఘాటోలో, - నాకోసం లోకాలన్నీ జయించుకునచ్చే వీరాధివీరుడల్లె నిలుచున్నారు :-

తమరు - ఆ పెళ్ళికొడుకేనా' -

పెళ్ళికొడుకు పానుపు దిగి నెళ్ళి మరచెంబు ఒంటిచేతి మీద ఎత్తి చెంబెడు నీళ్ళూ గుక్క ఆపకుండా తాగేశాడు :
వచ్చినత్రోవనే ఒక అడుగు వేశాడు :

'ఆగండి ! - అక్కడే ఆగండి ! రణతిక్కన్న యింట్లో ముగ్గు రాడవారు ! యీ గదిలో యిద్ద రాడవారు ! -'

రంగవల్లి ~~~~~

పెళ్ళికూతురు, - అత్తవారు కట్టబెట్టిన ఉప్పాడ చీరె,-
మక్కువగా కుట్టించుకున్న రవిక దుల్చి, - పెళ్ళికొడుకు
మీదికి గిరవాలు వేసింది :

‘కట్టుకోండి !-’

పెళ్ళికొడుకు, - రిప్-వాన్-వింకిల్ నిద్రలేచినట్లు -
అమాంతం మేలుకున్నాడు !-

‘కట్టుకోరేం ?-’

-మాట వినిపించుకోకుండా,- పిల్లదాన్ని పొదివి
పట్టుకున్నాడు :

-ఎంతగా నెంతోసేపటికి,- పెళ్ళికూతురు,- ఆద
మరచి,- అడిగింది... ‘ఎందుకలా మారిపోయినారూ ?-’

‘చెపితే నవ్వితే ?-’

‘నవ్వేందుకు ఓపికలేదు-’

-అందుకు,- యిద్దరూ నవ్వుకున్నారు. ఒకరు చెప్పగా-
ఒకరు విన్నారు :

‘ఎనో స్టూడియోలో,- రాజాంతఃపురంలో,- ఓసింగారిని
చూశాను: మర్యాద కాదని తెలిసినా పదేపదే పరకాయించి
చూశాను : సిసలుగా వీనస్ అంత బందోబస్తుగా ఉంది :
ఆవిడబొమ్మే ఏదో ప్రతికలో మామూలు ధోరణిలో
చూశాను : ఆ పరువూ, బరువూ,-ఏకోశానా లేదు : యింత
తేడా ఏలా అని, అష్టకష్టాలుపడి,- ఆవిడ భవనానికి వెళ్లి,-
దర్శనంచేసుకున్నాను : రామ రామ !- తగుపాళం పొన్న
కాయలాగా ఉండే మా మేనమామ నయం- ఆ అంగస

~~~~~ ద్వీ ప ద

కన్న!-ఇలానే రెండుమూడు ఘట్టిచోట్లజరిగింది: కళ్లుమూసుకు
నడుస్తూంటే గోడతగిలి నొసలు బొప్పికట్టి నల్లయింది :

‘...ఏదో బళ్లో చదువుకున్నాను,- పరీక్షలో నెగ్గు
కొచ్చా నన్నమాటేకాని - నిజంగా ఏమీ అభిమా
శుభిమా తెలియని రుష్యశృంగుణ్ణంటే ఎవరూ నమ్మరు :
కాని,- నా పెంపకం అలాటిది ! పరాయి ఆడపిల్లవంక పొర
బాటునై నా తలఎత్తి చూడనాయెను !

‘అదివరకల్లా కర్ణుడి సహజ కవచకుండలాలల్లే,- ఆడ
వాళ్లుకూడా, సలక్షణంగా పుట్టినవాళ్లే అని అనుకుంటూ
ఉండేవాణ్ణి, - ఆ చూపుల బాపతు, తేల్చుకున్న దేమంటే-
గ్రీకు శిల్పులందరూ, - మన కనువ్రకోసం తంటాలుపడి
అలాయిదాగా అమర్చిన ఉవ్వెత్తులేతప్ప, - బ్రహ్మదేవుడు,
ఆడవారికి ప్రత్యేకం మలచిన వరాలేవీ లేవేమో అని!-

‘కాని, కేవలం అలానూ అనుకునేందుకువీలు లేకుండా,-
పసితనంలో తల్లి యిచ్చిన పాలు గొంతులో కొరమారినవి:
కనుక, - కలడు కలం డనెడివాడు కలడో లేడో అన్నట్టు
ఆ తబ్బిబ్బులో పడిపోయినాను :

‘నీ ముస్తాబు చూడగానే-ఆ అనుమానంకన్న ముందు,
కొండంత భయంవేసింది : లేకపోతే, మీ వాళ్లచేత అన్ని
మాటలు పడిఉండేవాణ్ణి!-

పెళ్లికూతురు, చాలా జాలిపడ్డది -

‘ఈ మాట ఆనాడే చెప్పిఉంటే-?’

పెళ్లికొడుకు మగసిరిగా జవాబు అందుకున్నాడు-

‘నీవు ఈ చొరవ ఆనాడే చేసిఉంటే-!’